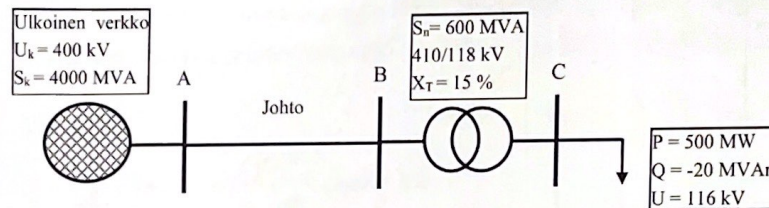

Tentissä saa käyttää omaa ohjelmoitavaa laskinta. Opiskelija saa viedä paperin.

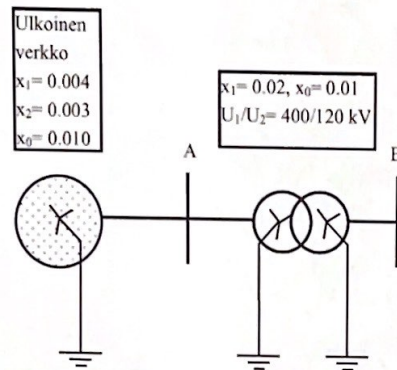
- 1) Vastaa seuraaviin kysymyksiin
 - a) Miksi siirtojohtoilla käytetään johtojen vuorottelua?
 - b) Miksi siirtoverkon mallinnuksessa käytettävä admittanssimatriisi on aina käytännössä hyvin harva rakenteeltaan?
 - c) Mitä tarkoitetaan käsitteellä johdon luonnollinen teho?
 - d) Miten 110 kV ja 400 kV verkon maadoitukset on Suomessa toteutettu ja miksi?
- 2) Muodosta kuvan 1 verkolle suhteellisarvot käyttäen perustehona arvoa $S_b = 100 \text{ MVA}$ ja perusjännitteenä pisteessä A arvoa $U_{bA} = 400 \text{ kV}$. Johdon impedanssi on $(2,5 + j30) \Omega$.
 - a) Laske suhteellisarvoilla pisteen A jännite, kun pisteen C jännite on vakio 116 kV
 - b) Laske ulkoisesta verkosta syötetyn pätö- ja loistehon suuruus

Kuva 1.

- 3) 400 kV 3-Finch johdon parametrit ovat: $r = 0.017 \Omega/\text{km}$, $x = 0.29 \Omega/\text{km}$ ja $b = 4.0 \mu\text{S}/\text{km}$. Johdon pituus on 200 km. Johdon loppupäässä on kuormitus, jonka pätöteho on 1000 MW ja loisteho -100 MVar. Johdon loppupään jännite pysyy vakiona arvossa 400 kV.
 - a) Laske johdon alkupään jännite käyttämällä lyhyen johdon sijaiskytkentää
 - b) Laske johdon alkupään jännite käyttämällä keskipitkän johdon π -sijaiskytkentää
- 4) Vastaa silmukoidun verkon tehonjakoa koskeviin kysymyksiin
 - a) Miksi tehonjaon ratkaisu edellyttää iterointia?
 - b) Mitkä ovat erilaisten solmupistetyyppien ominaisuudet ja miksi niitä tarvitaan?
 - c) Mitkä ovat Newton-Raphson menetelmät hyvät ja huonot puolet?

- 5) Tarkastellaan kuvan 2 mukaista verkkoa. Lähtötiedot (kaikki reaktansseja) on ilmoitettu valmiiksi suhteellisarvoina. Ulkoinen verkko on maadoitettu. Perusteho on 100 MVA ja perusjännite pisteessä A on 400 kV. Jännite ennen vikoja on 1,02 pu ja vikaimpedanssi on 0,0 pu. Ilmoita myös vikavirtojen todelliset arvot kiloampeereina 120 kV jännitetasolla.
- Laske 3-vaiheisen oikosulun vikavirta pisteessä B
 - Laske 2-vaiheisen oikosulun vikavirta pisteessä B
 - Laske 1-vaiheisen maasulkuvirran suuruus pisteessä B

Kuva 2.

Keskipitkän johdon π -sijaiskytkennän siirtovakiot

$$\begin{bmatrix} \underline{V}_S \\ \underline{I}_S \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \underline{A} & \underline{B} \\ \underline{C} & \underline{D} \end{bmatrix} \cdot \begin{bmatrix} \underline{V}_R \\ \underline{I}_R \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 + \frac{\underline{ZY}}{2} & \underline{Z} \\ \underline{Y} \left(1 + \frac{\underline{ZY}}{4} \right) & 1 + \frac{\underline{ZY}}{2} \end{bmatrix} \cdot \begin{bmatrix} \underline{V}_R \\ \underline{I}_R \end{bmatrix}$$

Tarkan π -sijaiskytkennän korjatut \underline{Z}' ja $\underline{Y}'/2$ pitkälle johdolle ovat:

$$\underline{Z}' = \underline{Z} \cdot \frac{\sinh(\underline{\gamma} \cdot l)}{\underline{\gamma} \cdot l} \quad \text{ja} \quad \frac{\underline{Y}'}{2} = \frac{\underline{Y}}{2} \cdot \frac{\tanh(\underline{\gamma} \cdot l / 2)}{\underline{\gamma} \cdot l / 2}$$

jossa $\underline{\gamma}$ on etenemiskerroin ja l johtopituus.

Tehonsiirron yhtälöt siirtovakioiden $\underline{A} = A \angle \alpha$, $\underline{B} = B \angle \beta$ ja $\underline{D} = D \angle \alpha$ avulla ilmaistuna. Kulma δ on alku- ja loppupään jännitteiden välinen kulma eli $\underline{V}_S = V_S \angle \delta$ ja $\underline{V}_R = V_R \angle 0^\circ$.

Alkupään tehoille

$$P_S = \left| \frac{\underline{D}}{\underline{B}} \right| |V_S|^2 \cos(\beta - \alpha) - \frac{|V_S| |V_R|}{|B|} \cos(\beta + \delta)$$

$$Q_S = \left| \frac{\underline{D}}{\underline{B}} \right| |V_S|^2 \sin(\beta - \alpha) - \frac{|V_S| |V_R|}{|B|} \sin(\beta + \delta)$$

Loppupään tehoille

$$P_R = \frac{|V_S| |V_R|}{|B|} \cos(\beta - \delta) - \left| \frac{\underline{A}}{\underline{B}} \right| |V_R|^2 \cos(\beta - \alpha)$$

$$Q_R = \frac{|V_S| |V_R|}{|B|} \sin(\beta - \delta) - \left| \frac{\underline{A}}{\underline{B}} \right| |V_R|^2 \sin(\beta - \alpha)$$

Tähti-kolmiomuunnos (tähten haara b - c)

$$\underline{Z}_{bc} = \frac{\underline{Z}_a \cdot \underline{Z}_b + \underline{Z}_b \cdot \underline{Z}_c + \underline{Z}_c \cdot \underline{Z}_a}{\underline{Z}_a} \quad \underline{Z}_\Delta = 3\underline{Z}_Y, \text{ jos } \underline{Z}_a = \underline{Z}_b = \underline{Z}_c$$

Kolmio-tähtimuunnos (kolmion sivut ab, bc ja ac)

$$\underline{Z}_a = \frac{\underline{Z}_{ab} \cdot \underline{Z}_{ac}}{\underline{Z}_{ab} + \underline{Z}_{bc} + \underline{Z}_{ca}} \quad \underline{Z}_Y = \frac{\underline{Z}_\Delta}{3}, \text{ jos } \underline{Z}_{ab} = \underline{Z}_{bc} = \underline{Z}_{ca}$$

Symmetristen komponenttien muunnokset abc => 120 ja 120 => abc

$$\begin{bmatrix} V_{a1} \\ V_{a2} \\ V_{a0} \end{bmatrix} = \frac{1}{3} \begin{bmatrix} 1 & \alpha & \alpha^2 \\ 1 & \alpha^2 & \alpha \\ 1 & 1 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} V_a \\ V_b \\ V_c \end{bmatrix} \quad \begin{bmatrix} V_a \\ V_b \\ V_c \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 \\ \alpha^2 & \alpha & 1 \\ \alpha & \alpha^2 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} V_{a1} \\ V_{a2} \\ V_{a0} \end{bmatrix}$$

Vikavirtojen laskentakaavoja

1-v. maasulun osalta vikavirran lauseke ja komponenttiverkkojen kytkennät on osattava ulkoa.

E_a on a-vaiheen Thevenin jännite ja I_{a1} ja I_{a2} ovat myötä- ja vastaverkon virrat a-vaiheessa
 Z_1, Z_2, Z_0 ovat myötä-, vasta- ja nollaverkon impedanssit ja Z^f on vikaimpedanssi

1-v. maasulun aikaiset vaihejännitteet (vika a-vaiheessa)

$$V_a = \frac{3Z^f}{Z_1 + Z_2 + Z_0 + 3Z^f} E_a$$

$$V_b = \frac{3\alpha^2 Z^f + (\alpha^2 - \alpha)Z_2 + (\alpha^2 - 1)Z_0}{Z_1 + Z_2 + Z_0 + 3Z^f} E_a$$

$$V_c = \frac{3\alpha Z^f + (\alpha - \alpha^2)Z_2 + (\alpha - 1)Z_0}{Z_1 + Z_2 + Z_0 + 3Z^f} E_a$$

2-v. oikosulku myötä- ja vastaverkon virta. Vikavirran lauseke

$$I_{a1} = -I_{a2} = \frac{E_a}{Z_1 + Z_2 + Z^f} \quad I_b = -I_c = \frac{-j\sqrt{3}E_a}{Z_1 + Z_2 + Z^f}$$

2-v. maa-oikosulku myötäverkon virta. Alla vaiheiden b ja c virrat sekä vikavirta.

$$I_{a1} = \frac{E_a}{Z_1 + \frac{Z_2(Z_0 + 3Z^f)}{Z_2 + (Z_0 + 3Z^f)}} \quad I_a^f = 0 \quad \text{laskematta pääteltävissä} \quad \text{Vikavirta}$$

$$\begin{aligned} I_b^f &= I_{b0} + I_{b1} + I_{b2} = I_{a0} + \alpha^2 I_{a1} + \alpha I_{a2} & I^f &= I_b^f + I_c^f \\ I_c^f &= I_{c0} + I_{c1} + I_{c2} = I_{a0} + \alpha I_{a1} + \alpha^2 I_{a2} \end{aligned}$$